

31 december 2018

II. Timotheüs 2:12,13

1. beginpsalm - Psalm 121: 1,2,3,4
2. gebed -
3. schriftlezing - II. Timotheüs 2: 1 - 13
4. tussenpsalm - Psalm 103: 5,6,7
5. tekst - II. Timotheüs 2: 8, 11-13
6. psalm na de preek - Psalm 68: 13
7. psalm na belijdenis - Gezang 31: 1,2,3
8. gebed -
9. collecte -
10. slotpsalm - Psalm 93: 1,2,3

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters,

Vandaag, oudejaarsdag is het echt zo'n dag om eens achterom te kijken.

Er is veel gebeurd in de wereld.

Denk bij de politieke alleen maar aan de onrust in Europese gemeenschap vanwege de Brexit en de spanningen rond het probleem rond de vluchtelingen.

Verder is er ook veel onrust vanwege de wetteloosheid.

Ook in ons eigen leven was er dit jaar vreugde en droefheid.

Blijdschap is er omdat we in vrijheid onze erediensten mochten houden.

Voor alles dat we als kerk bewaard zijn bij het evangelie van de genade van Jezus Christus.

Maar juist op een avond als deze, voelen wij de vergankelijkheid.

De tijd glijdt voorbij De gang van de tijd, het ritme en het tikken van de klok kunnen wij niet tegenhouden.

We kunnen ons wel vooruit bewegen in de tijd, maar nooit terug.

We tellen de jaren op van het ene jaar (2018) naar het jaar (2019).

We merken dat wij de geschiedenis niet in de hand hebben.

Er is geen vaste basis, geen vast punt dat onvergankelijk is in dit doortellen van de jaren.

In dit ritme van de tijd voelen wij onze vergankelijkheid.

We worden ouder.

En toch leert de Schrift dat er Eén is die boven de tijd staat.

Eén die de tijd heeft geschapen en die houvast geeft aan wie op Hem vertrouwt; een vaste stabiele grond te midden van het wegtikken van de tijd.

Onze Vader om Christus wil Hij is ons houvast in voor- en tegenspoed ook bij de wisseling van de jaren.

We preken u op deze laatste dag van het jaar Gods Woord onder het thema:

IN DE WISSELING VAN DE JAREN
IS
CHRISTUS IS ONS HOUVAST

(I:)

Paulus schrijft deze tweede brief aan zijn leerling Timotheüs, want er is een hartelijke band tussen Paulus en zijn leerling.

De apostel noemt hem 'mijn zoon', vers 1 en wil hem moed in praten.

Want er gebeurt zoveel in de samenleving: christenen worden gevangengenomen.

Veel broeders en zusters lijden om het evangelie.

Wie met Christus wil leven weet dat dit grote en moeilijke gevolgen kan hebben.

In zo'n wereld is het best wel moeilijk om het geloof vast te houden.

Vandaar die waarschuwing I Timotheüs 6:20; "O Timotheüs bewaar het u toevertrouwde pand" want de liefde voor de wereld trekt mensen bij de liefde van Christus vandaan.

"Demas heeft mij verlaten omdat hij de tegenwoordige wereld heeft lief gekregen".

(2 Tim. 4:10).

In dat spanningsveld schrijft Paulus aan zijn zoon Timotheüs, opdat hij als een trouwe ambtsdrager, zal doorwerken in de lijn die hij van zijn leermeester Paulus gehoord heeft.

In dat licht volgen erin vers 3-7 enkele aansporingen in de vorm van een beeldspraak: lijd verdrukkingen als een goed krijgsman, een goed soldaat van Jezus Christus; en span je in voor Christus, evenals een landbouwer die hard moet werken om als eerste in de vrucht van zijn akker te kunnen delen.

Die aansporingen krijgen versterking door de bemoediging van vers 8 "houd in gedachten dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt; uit het nageslacht van David overeenkomstig mijn evangelie".

Eigenlijk is dit vers 8 de kerntekst van dit gedeelte.

Christus is ons houvast.

Broeders en zusters, ook vanavond nu de werkelijkheid van de vergankelijkheid tot ons doordringt hebben wij één vaste zekerheid Jezus Christus

Vergeet deze Christus niet wanneer we vanavond denken aan verleden en toekomst.

Let op Hem de Levende, die met vaste hand heel de geschiedenis regeert.

Dan kunnen we in de vergankelijkheid toch doorspreken: wij hebben eeuwig leven met Jezus Christus.

Wees daarom niet moedeloos als we de toekomst tegemoet gaan.

Want de garantie van ons leven ligt niet op aarde in ons zelf of in onze rijkdom of eigen slimheid, maar in Jezus Christus die ons heeft gekocht met zijn kostbaar bloed.

Vers 10: om dit evangelie wil Paulus alles verdragen!

Al zien wij hoe de wereld zich om ons heen steeds vijandiger opstelt tegen het christelijke geloof en al minder rekent met God en zijn Woord, houdt dan toch goede moed broeders en zusters.

Want het Woord van God is niet gebonden, vs.9.

Mensen kunnen de werking van dat Woord niet tegenhouden.

Want het is het Woord van de Almachtige God.

Daarom is dit Woord is onze troost, ons houvast.

In het kolkend tumult van deze wereld, vol zonde en verleiding, oorlogen en onzekerheden waar mensen onbeschaamd spotten met de Bijbel en waar zelfs theologen van Christus en zijn werk niets meer overlaten: in dat strijdperk is ons houvast Jezus Christus de Levende die alles regeert.

Dit wil Paulus, Timotheüs en ons allemaal op het hart binden:

Leef met het Woord van God dan heb je een vaste grond onder de voeten in een instabiele samenleving.

Vers 11: want dit is een betrouwbaar Woord.

Daar kun je mee leven, want het zal nooit teleurstellen.

Dat Woord breekt niet onder de krachten van mensen het loopt niet vast in de arrogantie van de wereld.

Dat Woord werkt want het is een scheppend Woord.

Ook in de wisseling van de jaren, blijft dit Woord van God onveranderd staan met de beloften van vergeving van de zonden en van het eeuwig leven.

In vers 11 gaat Paulus dat Woord als het ware uitvouwen; de breedte en de hoogte daarvan uittekenen.

Want als we met Christus gestorven zijn, zullen we ook met Hem leven.

‘Met Christus’, dan denken we aan onze gemeenschap met Christus.

Als u leeft met Christus, Hem als uw houvast heeft, dan belijden we; ik ben gekocht met het bloed van Christus, en Hij zal alle dagen van mijn leven mij verzorgen, met alles wat ik nodig heb.

Met deze Christus als houvast kunnen we zelfs door de dood heen!

Staan we in de druk van het lijden, en de vervolging, en de zorgen, en de moeiten; en dringt de dood op, wanneer we met Christus kiezen tegen de macht van de dwaling, en moeten we met Hem het lijden onder ogen zien.

Dan zegt de gelovige, die het Woord van God als houvast heeft: wij zullen met deze Christus meedelen in zijn eeuwigdurende overwinning.

Want onze gemeenschap met Christus gaat door.

Door welke vergankelijkheid ook maar, ons leven met Christus wordt nooit afgebroken door het ritme van de tijd.

Wij hebben met Jezus Christus een onvergankelijk leven.

Dat is de triomfgedachte bij de geboiede Paulus.
Juist omdat het evangelie niet geboeid is kan hij veel aan.
Laten we in twijfel en vragen, die we op ons af zien komen bij de overgang van het oude jaar naar het nieuwe jaar, laten we dan niet verslagen zijn onder de klem van de vergankelijkheid.
Maar ken bij die jaarwisseling Christus als onze Levende Heer, die het Woord, Zijn beloften waarmaakt.
Dan gaan we vol goede moed van (2018) naar (2019).

(II:)

Echter als we Christus gehoorzamen heeft dat wel gevolgen.
Ook jonge mensen kennen dat wel.
Als je luister naar het Woord van God en kiest voor de eer en de gehoorzaamheid aan onze Heiland, dan zijn er heel veel mensen die je daarom uitlachen.
Soms gaat het zover dat je niet meer kan meedoen, omdat zij verkeerde zondige dingen doen.

Dan kunnen we wel zoekend en tastend proberen toch nog wat ruimte te vinden om onze zin te doen, maar we weten best wel: wil je open en eerlijk christen zijn, dan ben je dat royaal en niet minimaal langs het randje.
En dan is er heel wat dat ons (net als Timotheüs) in de druk, in de verlegenheid brengt, in een samenleving die ruimte en verdraagzaamheid wil.
Bijna dagelijks proef je die sfeer: Ook in de jaaroverzichten wees niet al te gereformeerd en niet al te christelijk; zoek de harmonie van de verdraagzaamheid.

Kortom er is heel veel dat ons bezig houdt en ons in een spanningsveld kan zetten.
Dat is ook zo voor Timotheüs.
Je proeft in de brief aan Timotheüs de moeite van de strijd om de waarheid van het evangelie.
Hoofdstuk 1:14, daar spoort Paulus hem aan: bewaar het goede pand dat u toevertrouwd is; en 3:14, 'blijf bij wat u geleerd hebt'.

Verder de eerste brief 6:20 'O Timotheüs houdt u buiten het bereik van holle klanken'.
Zo wil Paulus duidelijk maken dat Timotheüs en wij Christus moeten vasthouden.
Volharden.

Wanneer je volhardt in het geloof dan hou je vast aan je overtuiging.
Je houdt je standpunt vast.
Dat volharden is een levenshouding, een keus ook die je als gelovige maakt.
Wanneer we in het nauw zitten midden in een samenleving die alles van wat de Bijbel leert wil wegdrukken, dan zal wie volhardt de HERE niet loslaten, maar juist naar de HERE toegaan.

In de druk buigen we voor God en bidden we Hem om verlossing.
Komen we in het duister van de goddeloosheid dan hopen we op God dat Hij ons zal helpen.

Wie in het geloof volhardt zegt steeds weer: wij hebben het vaste Woord van God gehoord!

Paulus bindt dat Timotheüs op het hart: denk eraan: dat Woord van de Levende en de regerende Christus is betrouwbaar.

Alles wisselt in de loop der jaren, maar dat Woord gaat niet voorbij.

Juist omdat de HERE heeft gesproken over de overwinning op de dood en op de zonden daarom verwachten wij met een volhardend geloof de volkomen verlossing.

Want, zo houdt Paulus dat aan Timotheüs voor: wanneer we in de stellige zekerheid van dat geloof leven zullen we samen met Christus regeren.

Dit regeren heeft de kleur van het regeren als koning.

Houden wij in het strijdperk van dit leven, ons aan Christus vast dan zullen we met Christus uitkomen in de koninklijke glorie.

Zo staan we weer bij die tekst van vers 8: Christus is uit het geslacht van David; hij heeft de heerschappij; alle macht ligt in zijn hand.

Komen er dan moeiten en zorgen, staan we midden in de strijd om de waarheid, let dan op deze Heiland uw Koning!

Hij zal ons door de druk heenleiden en verhogen.

Als soldaat van Hem strijden we voor zijn eer.

Blijf daarom trouw op uw post!

De toon van Paulus is dat hij wil zeggen: we zijn heel ons leven soldaat.

Als christen krijgen we nooit verlof in de dienst voor Koning Christus.

Blijf trouw en let op uw Koning.

Net als de kampvechter, die alleen kan winnen wanneer hij zich aan de regels van het spel houdt, zo kan de christen alleen zalig worden wanneer hij Christus niet verloochent.

Zo gaat de lijn verder naar de landman.

Die zal hard werken om het gewas op zijn akker te verzorgen.

Om zijn trouw zal hij ook als eerste van de vrucht eten.

Met deze beelden tekent Paulus de levenshouding van de gelovigen.

Vergeet uw plaats onder uw Heer Koning Christus niet.

Houdt moed, geloof en wacht!

Want de regerende Christus heeft het leven van Zijn uitverkoren kerk in Zijn hand.

Ja Hij beschermt en bewaart ons.

Nu in (2020) en straks, over enkele ogenblikken, ook in (2021).

Op die trouw aan deze Levende, deze Regerende Koning - Christus ligt alle nadruk.

Ook in het slot van vers 12.

Want wanneer wij niet volharden, maar de Christus verloochenen dan zal Hij ook ons verloochenen.

Dit zegt Paulus niet om Timotheüs angst aan te jagen.

Want dat is niet de christelijke stijl van bemoedigen.

Nee: Paulus spoort aan; Hij wijst op de gevolgen van het volharden.

Dat betekent dan ook heel gewoon dat de broeders en zusters die voor een andere houding kiezen, Christus tegenover zich vinden.

Vandaar volhardt en verloochen niet.

Want wie de Christus verloochent die zegt eigenlijk dat hij geen band wil met deze Heiland.

Verloochenen is eigenlijk nog erger dan liegen.

Wanneer iemand liegt spreekt hij de waarheid niet.

Dan loop je om de waarheid heen.

Maar wie iemand loochent die zegt daarmee, dat hij niets met die ander te maken wil hebben.

Loochen je Christus dan snij je alle banden met Hem door.

Weg uit je leven met Hem!

Dan stop je je oren dicht voor zijn Woord, en breek je het gesprek af met iedereen die zijn Woord spreekt.

De loochenaar breekt alles af wat Christus heeft opgebouwd.

Maar dan zal Christus deze loochenaar van zijn naam afwijzen.

Want Christus heeft geen gemeenschap met deze loochenaar, die de prijs van zijn bloed heeft afgewezen.

Wie de liefde voor de wereld boven de liefde voor Christus laat gaan, en kiest voor het gemak van een compromis ten koste van het Woord, die verliest ten slotte alle zekerheid van de Schrift en van de levende en de regerende Christus.

Maar wie in geduld volhardt en vol geloof zijn roeping van soldaat, kampvechter en landman vervult, zal verhoogd worden, en ingaan in de victorie van de Zoon van God.

Ja, wees van die overwinning maar zeker.

Want jaren gaan voorbij en komen niet meer terug; de wereld gaat voorbij en ons leven even goed. Maar het Woord van God blijft, want God blijft getrouw.

(III:)

In vers 13 sluit Paulus de lofrede op het betrouwbare Woord af.

In vers 11 en 12 is sprake van een verbindingslijn tussen Christus en ons.

Zijn wij met Christus gestorven dan zullen we ook met Hem leven die de dood heeft overwonnen.

Volharden wij met Christus, dan zullen we ook met Hem regeren.
Verloochen wij Hem, dan zal Hij ook ons verloochen.

Maar zijn wij ontrouw, dan is Hij **niet** ontrouw.

Nu doorbreekt de tekst die eenheid van de voorgaande verzen.

Dit is het slotakkoord.

De waarheid en de trouw van de levende Heiland aan zijn Woord hangt niet van ons af.
Dat Hij ons verhoogt tot eeuwig leven, zit niet vast op onze volharding, noch op ons geduld in lijden en verzoeking; nee dat zit vast op de trouw van Christus, die in zijn werk niet van ons afhankelijk is.

Hoe vaak zijn wij niet ontrouw!

Dan laten we los wat we eerder hebben beleden;

Ontrouw is dat de eerste liefde wordt vergeten;

Steeds zullen we van die zonde ook weer belijdenis behoren te doen.

Wij zijn stervelingen; gelijk het gras is ons kortstondig leven.

Kracht om te leven en te volharden hebben we niet van onszelf bij ons.

Maar het Woord van God heeft voor eeuwig een levenskracht, die Christus voor ons heeft vrijgemaakt en waarmee Hij doorwerkt naar de totale afbouw van de geschiedenis.

En dan is in al die vergankelijkheid dit onze troost: Christus is getrouw.

Hij gaat boven alle leugens van mensen uit.

Wanneer wij ontrouw zijn en met woord en daad loslaten wat we eerst hebben beleden, dan is het onmogelijk te zeggen dat Christus dan ook naar ons toe ontrouw zal zijn.

Want Zichzelf, zijn eigen Woord kan Hij niet verloochen;

daar kan Hij zich niet van losmaken alsof hij er niets mee te maken zou hebben.

In vers 10 horen we hoe Paulus bouwt op die trouw van zijn Heiland.

Paulus zit hier in de positie van gevangene; er is niet veel plezier meer in zijn leven, nu hij daar als een schurk gevangen zit.

Maar hij kan alles verdragen om de uitverkorenen.

Dat is het lichtpunt in zijn leven.

Waarom?

Paulus let op het werk van Christus die zijn uitverkorenen vergadert tot aan de jongste dag.

Dat is het slot van vers 10: Paulus ziet het werk van Christus die er voor garant staat, dat al de uitverkorenen de eeuwige heerlijkheid en het heil zullen ontvangen.

Paulus heeft als dienaar van dat werk geleefd.

En Christus geeft de vrucht daarvan.

Ook Timotheüs zal zich voor dat werk behoren in te spannen; en net als Timotheüs behoren ook wij onze plaats te zien in dat ene werk van deze Heiland.

Ons leven met en voor Christus heeft niet alleen waarde zolang we leven; de zekerheid van het geloof blijft niet beperkt tot een blij gevoel in dit leven; kijk verder; wie gelooft let op Christus, de Getrouwe die met zijn werk doorgaat.

Al wisselen de jaren en al wisselen de mensen op aarde, dat werk van Christus blijft hetzelfde.

Daarom is dit de taal van wie gelooft: ik leef voor Christus en zal met Hem regeren.

Inderdaad: want Christus is getrouw.

In het wisselen van de jaren, te midden van de zorgen van het dagelijks leven is Hij ons houvast.

Al staat de hele wereld te schudden, wanneer wij met Christus de sterke Held, de Vorst van Pasen volharden hebben met Hem onze unieke zekerheid in leven en sterven.

Zingt Hem uw dank en eer, want Hij blijft de wereld besturen.

Hij heeft alle macht om ons de moed en de kracht te geven die we nodig hebben om in tegenspoed geduldig te zijn en in voorspoed dankbaar.

Laten we in deze zekerheid het wisselen van de jaren tegemoet gaan.

AMEN